

Иван Вазов
Храст розов

Храст розов с усмивка посряща
зората. Трънака го хули
и с клетви му розите брули,
а той аромат му изпраща.

В клон славей звучи си. С квак бесен
из локва се жаби обаждат,
ужасни му хули проваждат,
а той отговаря им с песен.

Пламтящият заник догаря.
От север се мръщат мъглите,
поглеждат го зли и сърдити,
а той им с лучи отговаря.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов и Таня Николова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5097>]